

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **Ing. P. L.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 118/16, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 2. 2019, č. j. 10.99-000003/19-002, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 23. 3. 2020, č. j. 11 A 106/2019 – 46,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce podal žalobu proti v záhlaví označenému rozhodnutí, kterým žalovaná nevyhověla jeho žádosti o určení advokáta k poskytnutí právní služby. Městský soud měl nejprve za to, že žaloba neobsahuje náležitosti stanovené v § 71 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), neboť se vůbec nevěnovala obsahu napadeného rozhodnutí, a proto usnesením ze dne 3. 7. 2019 žalobce vyzval, aby tuto vadu odstranil, zejména aby vymezil žalobní body, z nichž bude patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje napadené rozhodnutí za nezákonné. Žalobce sice na tuto výzvu reagoval, nicméně městský soud ani v tomto podání neshledal žádná tvrzení stran nezákonnosti napadeného rozhodnutí žalované. Usnesením ze dne 2. 8. 2019, č. j. 11 A 106/2019 – 28, proto žalobu v souladu s § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítl, neboť trpěla vadou, která nebyla ani k výzvě soudu odstraněna.

[2] Nejvyšší správní soud poté ke kasační stížnosti žalobce usnesení o odmítnutí žaloby rozsudkem ze dne 20. 1. 2020, č. j. 1 As 290/2019 – 44, zrušil a vrátil věc městskému soudu k dalšímu řízení. Dospěl totiž k závěru, že městský soud nedostál své poučovací povinnosti stanovené v § 36 odst. 1 s. ř. s., pokud žalobce, s ohledem na specifika jeho případu, spolu s výzvou k odstranění vad žaloby zároveň nepoučil o možnosti požádat o ustanovení zástupce soudem pro řízení o žalobě.

[3] Městský soud poté žalobce usnesením ze dne 23. 3. 2020, č. j. 11 A 106/2019 – 46, znovu vyzval k doplnění žaloby o žalobní body, poučil ho o následcích nesplnění této

výzvy ve stanovené lhůtě a rovněž o možnosti zvolit si zástupce z řad advokátů, případně požádat o ustanovení zástupce z řad advokátů soud.

[4] Toto usnesení napadl žalobce (stěžovatel) nyní projednávanou kasační stížností, ve které odkázal na výše uvedený zrušující rozsudek Nejvyššího správního soudu a uvedl, že chce jasně znát, proč poté městský soud vydal nyní napadené usnesení.

[5] Podání kasační stížnosti právní úprava obecně připouští proti každému rozhodnutí krajského soudu vydanému ve správním soudnictví. Ze zásady přípustnosti kasační stížnosti však § 104 s. ř. s. stanovuje výjimky.

[6] Podle § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. je nepřípustná kasační stížnost proti rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení. Takovými rozhodnutími jsou usnesení vydávaná v průběhu řízení, nemající vliv na rozhodnutí ve věci samé, tedy rozhodnutí, u nichž odnětí možnosti brojit proti nim kasační stížností stěžovatele v jeho právech účastníka řízení nikterak nezkracuje. Mezi taková usnesení patří i nyní napadené usnesení, kterým městský soud zejména vyzval stěžovatele k doplnění žalobních bodů, resp. k odstranění vad žaloby. Stěžovatel se totiž mohl bránit ve věci samotné formou podání kasační stížnosti proti meritornímu rozhodnutí o žalobě (usnesení městského soudu o odmítnutí žaloby), v rámci níž by mohl namítat rovněž nesprávnost postupu městského soudu spočívajícího ve vydání nyní napadeného usnesení (výzvy k odstranění vad žaloby).

[7] Za této procesní situace, kdy je třeba kasační stížnost považovat za nepřípustnou, se již Nejvyšší správní soud kasační stížností dále nezabýval, a v souladu s § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. ji odmítl.

[8] Městský soud postupoval v dalším řízení po vydání zrušujícího rozsudku Nejvyššího správního soudu zcela v souladu se závazným pokynem vysloveným v tomto rozsudku, pokud vydal usnesení, kterým stěžovatele opět vyzval k doplnění žaloby a zároveň ho poučil o možnosti požádat o případné bezplatné ustanovení zástupce z řad advokátů soudem. Bylo tak na stěžovateli, zda této možnosti využije a požádá městský soud o ustanovení zástupce, který by mu mohl pomoci s doplněním žalobních bodů. Stěžovatel ovšem namísto takové žádosti podal proti tomuto usnesení nepřípustnou kasační stížnost. V řízení před Nejvyšším správním soudem o předchozí kasační stížnosti (vedeném pod sp. zn. 1 As 290/2020) přitom stěžovatel o ustanovení zástupce žádal (přičemž jeho žádosti tehdy soud vyhověl), a tato procedura mu proto musela být známa.

[9] Nejvyšší správní soud dále dodává, že předmětem přezkumu řízení o žalobě stěžovatel učinil rozhodnutí žalované, kterým nevyhověla jeho žádosti o určení advokáta. Stěžovatel však u žalované případně může podat nový návrh na určení advokáta k poskytnutí právní služby, a to v souladu s podmínkami stanovenými v zákoně o advokacii.

[10] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl soud za použití § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. července 2020

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu